

Queen i Mozart s'entrellacen a Peralada

El rock simfònic de Queen amb la inconfusible veu de Freddie Mercury i el piano de Mozart s'han entrellaçat a Peralada (Alt Empordà) de la mà de la companyia Béjart Ballet Lausanne. L'escenari del Castell s'ha convertit en un aparador de color i dansa amb l'emblemàtic espectacle 'Le Presbytère...!', creat l'any 1997 després de l'esclat de la sida al món per clamar contra la mort per amor. L'espectacle, que Béjart va convertir en un crit de reafirmació, barreja passió, esperança i lament. Però ho fa amb una alegria extrema, evocant la joventut i l'esperança de la màxima que Queen ha convertit en refrany: 'The show must go on' (l'espectacle ha de continuar). Perquè, per sobre de tot, perviu la dansa.

El rock de Queen i el simfonisme mozartià s'han donat cita aquest vespre amb el ballet. La companyia Béjart Ballet Lausanne ha portat el seu emblemàtic 'Le Presbytère...!' al Festival Castell de Peralada. Es tracta d'un dels espectacles més aclamats de la companyia, que es va estrenar al Théâtre National de Chaillot el gener del 1997.

Tretze anys després, l'espectacle segueix més viu que mai. 'Le Presytère...!' és un homenatge als qui van morir joves, una trobada de genis que perviuen malgrat la seva absència. Creat després de l'esclat de la sida al món, el ballet es converteix també en un cant contra la mort per amor. Un crit de reafirmació que Béjart va convertir en una simfonia artística plena de llum, alegria i vitalitat extrema.

I és que, fugint de la desesperança, 'Le Presbytère...!' vol ser, per damunt de tot, una evocació de la màxima que Queen ha convertit en refrany: 'The show must go on' (l'espectacle ha de continuar). Per això, a l'hora de gestar-lo, Maurice Béjart va inspirar-se en el líder de la banda, Freddie Mercury, a qui fa un homenatge constant perquè és qui 'posa' la música a l'espectacle.

El ballet està dedicat a Jorge Donn, el ballarí fetitxe de Béjart, el seu inspirador i la seva parella durant diverses dècades. Tant ell com Mercury van morir a la mateixa edat, arrossegats per la sida. Va ser la pèrdua de Donn el que va empènyer Béjart a teixir aquest crit d'exclamació que és 'Le Presbytère...!', una obra que va més enllà de la dansa i es converteix en un gran fresc sobre els sentiments.

Segon cop a Catalunya

Amb l'actuació a Peralada, aquest és el segon cop que la companyia porta l'espectacle a Catalunya després de la mort de Béjart, ara fa tres anys. El ballarí i director artístic de la companyia, Gil Roman, s'ha encarregat de deixar clar que l'espectacle continua fidel a la coreografia original, tot i que també hi ha hagut un relleu generacional.

De fet, el mateix Roman, amb 49 anys i trenta treballant a la companyia, ha decidit cedir el testimoni a altres ballarins. Només ha sortit a escenari a darrera hora, per ballar la cançó que tanca l'espectacle. Fins aleshores, ha estat Oscar Chacon qui ha interpretat el rol principal.

Durant els més de 100 minuts que ha durat l'espectacle, el ballet ha anat de bracet amb cançons tan populars de The Queen com 'It's a beautiful day', 'A kind of magic', 'Bohemian Rhapsody' o 'Radio Gaga'. Un dels moments més emotius ha estat quan, al so d'I want to break free', una pantalla de vídeo que cobria tot l'escenari mostrava imatges del desaparegut Jorge Donn.

'Le Presbytère...!' ha entusiasmat i, per a molts, ha fet aflorar records d'una època de llibertat enterbolida per l'aparició de la malaltia. 'Els qui vam viure aquella època sabem que la sida va ser com un cop de destrat, i aquest espectacle ho explica de manera poètica', diu un dels espectadors, Carles Marin, que viu a Figueres.

I la majoria de les opinions dels espectadors van, també, en aquesta línia. 'Aquesta va ser una malaltia que arribava a través de l'amor, i això va colpir; però, per sobre tot, l'espectacle és un homenatge a la vida', explica Esperança Navarrete, de Barcelona. 'És una escenificació de la mort, però també un cant a la vida que continua', hi afegeix Maria del Carme Vasco, que viu a Figueres.

Violència i amor

'Aquesta obra revela el que la música de Queen significa per a mi. És com un terbolí, violència, humor, amor, tot està allà. Queen m'inspira, em guia a aquesta terra de ningú on tots ens retrobarem novament i on Freddie Mercury canta,estic segur d'això, acompanyat al piano per Mozart'. Són paraules del mateix Maurice Béjart, qui fou ballarí, més tard coreògraf i director de la seva companyia, tot un referent de la dansa del segle XX.

'Le Presbytère...!' és, segons va descriure Béjart, un ballet 'sobre la joventut i l'esperança'. El

coreògraf va descobrir l'expressivitat coreogràfica en una gira amb el Ballet Cullberg, on ballava l'any 1949. Uns anys més tard va estrenar la seva primera creació, 'Symphonie pour un homme seul' (1955). Després de fundar els Ballets de l'Étoile (1953), a França, es va traslladar a Bèlgica on va fundar El Ballet del Segle XX (1960), que l'any 1987 va passar a anomenar-se Béjart Ballet Lausanne.

A més de 'Le Presbytère...!', els espectacles amb més ressò de la companyia són 'La route de la soie' (1999), i 'À propos de Shéhérazade' (1995). Béjart va tenir una especial relació amb el ballarí Víctor Ullate, per a qui va crear 'Gaité parisienne' (1978). Després d'haver portat 'Le Presbytère...!' a ciutats com Carcassona i Ljubljana, la companyia portarà l'espectacle a Santander.

Xavier Pi, Peralada (ACN).